

[Justitsministeren.]

der kastes noget ubehageligt Skær over Dommerne i Almindelighed. Det gøres der ikke, det har ikke været Mening. Der har paa dette Omraade været en udbredt Misfornøjelse i det danske Folk, og den har bl. a. haft den Grund, som jeg nævnte. Det er lykkedes mig at faa Forslaget ændret, saa at det nu er, som det foreligger her. Men saa har de danske Dommere efter min Opfattelse heller intet at beklage sig over; det har i hvert Fald ikke været min Mening at give nogen Anledning til det.

Det ærede Medlem Hr. Rytter taler om, at den Sikkerhed, som maaske kunde ligge i, at jeg personlig har med de Spørgsmaal at gøre, forflygtiges ved, at jeg kan blive overstemt i Ministeriet. Jeg ved ikke, om det gaar anderledes til nu i dette Ministerium, som jeg har den Ære at være Medlem af, end i tidligere Ministerier, men jeg har ikke oplevet, at der er blevet stemt om noget i Ministeriet paa den Maade, at nogen er blevet overstemt.

Saa er der spurgt, hvem der staar som Ledelse, og hvem der har Ansvaret, og hvordan det hænger sammen med, at jeg kunde oplyse, at Justitsministeren greb ind. Ja, det er maaske ogsaa lidt kompliceret, men det maa jeg forklare. Efter Aftale mellem Regeringen og Frihedsraadet, Ledelsen af de væbnede Styrker, som var de eneste væbnede Styrker, vi dengang havde, fordeltes Opgaverne saadan, som jeg har sagt. Derefter forblev de internerede hos Modstandsbevægelsens væbnede Styrker, men med betryggende politimæssig Besætning i hver Gruppe. Hvem der saa har Ansvaret, det synes jeg ligger nogenlunde klart; Ansvaret ligger ikke hos Ministeriet som saadant, ikke hos mig, for de Handlinger, som foretages af Modstandsbevægelsens Organer. Modstandsbevægelsens væbnede Styrker staar under Kommando af den danske General, som igen staar under Kommando af den engelske Overgeneral, saa saadan set er der et Ansvar der. Om der gør sig noget særligt gældende med Hensyn til de Grupper, som medvirker ved Interneringen og er suppleret med Politimænd, vel at mærke Politimænd, som stadig tilhører Modstandsgrupperne, hvem Ledelsen er for dem, kan jeg saamænd ikke svare paa. Det kan godt være, at Generalen vil sige:

De staar ikke direkte under mig i hvert Fald. Men de har det Ansvar, som enhver Borger har for, at han handler rigtigt efter gældende dansk Lov, og saa staar de i øvrigt under stærkt disciplinært Ansvar over for den øverste Ledelse af denne Del af Modstandsbevægelsen.

De danske Statsmyndigheder og specielt Justitsministeren har kun det forfatningsmæssige Ansvar over for de internerede, der afgives til Politiet og inden de foreskrevne 24 Timer fremstilles i Grundlovsforhør; og det sker, som jeg vist flere Gange har sagt, saa hurtigt, det kan ske. Jeg tror ikke, der i øvrigt er noget stort Problem i det. Nogle vil maaske mene, at det er lidt irregulære Forhold, der bestaar med Hensyn til de internerede, som stadig er under Modstandsbevægelsen. Man maa jo ikke glemme, at vi her er i Færd med at afvikle et krigsmæssigt Forhold, afvikle det saa hurtigt og saa godt vi kan, og jeg kan forsikre, at der mellem de ledende for den Del af Modstandsbevægelsen og Regeringen, specielt mig som Justitsminister, ingen Uoverensstemmelser bestaar om de Principper, som følges. Da jeg erfarede om den første af de omtalte Anholdelser, satte jeg mig straks i Forbindelse med det saakaldte Arrestationsudvalg — saadan kaldes det endnu, for saadan var dets Navn til at begynde med, nu er dets Beføjelser til at arrestere jo hørt op. Da jeg satte mig i Forbindelse med det, gjorde jeg det i min Egenskab af, hvad skal jeg sige, forhenværende Frihedskæmper. Jeg sidder jo i den Regering, som jeg har den Ære at være Medlem af, som en af Repræsentanterne for Modstandsbevægelsen. Det betyder, at jeg til en vis Grad har mit ene Ben i den ene Lejr og det andet i den anden Lejr. Det afføder ingen Komplikationer af nogen Art, det gaar let og glat, men en Gang imellem maa jeg jo, afklædt min justitsministerielle Værdighed, træde ned igen i de Rækker, hvor jeg tidligere har været, og snakke fornuftigt om Tingene. Jeg tror ikke, at det volder nogen Betænkelighed.

Saa blev der endelig nævnt denne Affære i Aalborg, der ogsaa har staaet omtalt i Bladene. Det var nu slet ikke saa slemt, som det blev fremstillet. Det drejede sig om, at af den Strøm af Personer, som, efter hvad jeg har skildret, skulde overgives fra Modstandsbevægelsens Varetægt til Poli-